

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

10. Februarii. Grandia in Dei obsequio præstare qui desiderat, ante omnia
caveat, ne nimiùm sapiat. S. Ignat. in vitæ. I. 4. §. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Mira res! tacere facilius est, quam loqui
Rarò tacuisse nocet, nocet frequentissime
esse locutum. Et tamen paucissimi, qui
tacere sciant; nempe natura semper incli-
nat ad pejus.

Prævidere quid tibi, quid proximo, qui
honori divino expeditat, hominem distin-
guit à bruto: ideo nobis mens & ratio in-
dita, ut hæc morum & linguae magis
faciem præferat, ne abeamus in devia,

10. Februarii.

*Grandia in Dei obsequio præstare qui de-
derat, ante omnia caveat, ne nimirum
sapiat. S. Ignat. in vitæ l. 4. §. 22.*

ANIMI demissio, ut proprii, sic & ali-
ni in virtute profectus fundame-
tum est, sine quo quicquid ædificatur, tu-
næ præparatur.

Altissima rerum omnium virtus odiata:
libentius amplectitur medium, am-
modum. Deus altissimus quidem est, et
eum tamen, nisi per humilia non perva-
tur.

Nec enim bonum in magno, sed in be-
no magnum collocandum. Æstimat illu-
minus Deus, qui se minus; illum favore su-

loqui
issime
, qu
t incl
o, qui
distin
tio in
agili
a,

i de
imini

& ali
amer
ur, tu

odit
, am
est, i
erven

in bo
t illur
ore su
I
replet, quem sui aestimatione plus exinan-
tum reperit.

Cum humilibus ut sermocinatio, ita co-
operatio ejus. Depressione nostri exaltatur
Deus, qui gloriam suam alteri non dat, in
hoc glorificatur maxime, si nos ejus amo-
re maxime deprimamur.

II. Februarii.

*Prudentia non parentis esse deberet, sed im-
perantis. S. Ignat.*

Nulla major est prudentia, quam quæ
extra erroris periculum hominem
constituit, ultra hanc nec facultas humana
ire, nec desideria possunt assurgere, quam
sine difficultate discit, qui obedit.

Nulla scientia tantam habet infallibili-
tatem, quantam præstat obedientia: prin-
cipiis primis prius & clarius est: obedien-
dum esse.

Humanæ rationes postponendæ sunt
divinis. Si locus illis detur, & via semel
excusationi Pandatur, vis omnis & vigor
obedientiæ interibit.

Prudentia carnis est, quæ cuniculos
agit obedientiæ subvertendæ, mille sup-
peditat illa rationes, ut vel unum à com-
modis suis alienum opus subterfugiat.